

- 2) Ja uz pirmo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši, vai šī pienākuma ievērošana valsts tiesai ir jānodrošina pēc savas ierosmes vai tikai tad, ja kāds no lietas dalībniekiem tieši norāda uz Savienības tiesību pārkāpumu?
- 3) Vai LESD 26. panta 2. punkts, 35. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šīm tiesību normām neatbilst tāds valsts tiesiskais regulējums kā *adózási rendjéről szóló 2003. évi XCIII. törvény* (2003. gada Likums Nr. XCIII par nodokļu sistēmas organizāciju) 24/C. un 24/D. pants, uz kuru pamata saskaņā ar Ungārijas tiesībām dibināta sabiedrība, kas veic komercdarbību citās Eiropas Savienības dalībvalstīs, nevar kā sabiedrības vadītāju pieņemt darbā Ungārijas pilsoni tikai tādēļ, ka viņš iepriekš ir pildījis šādas vadības funkcijas citā Ungārijas uzņēmumā, kas darbojas iekšējā tirgū, un ka šī cita sabiedrība ir uzkrājusi nodokļu parādu, lai gan nodokļu parāds nav radies attiecīgā Ungārijas pilsoņa kā bijušā minētās sabiedrības vadītāja vainas dēļ?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. maijā iesniedza Kúria (Ungārija) – Weltimmo s.r.o./Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Lieta C-230/14)

(2014/C 245/07)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Prasītāja: Weltimmo s.r.o.

Atbildētājs: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK⁽¹⁾ par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (turpmāk tekstā – “Datu aizsardzības direktīva”) 28. panta 1. punktu var interpretēt tādējādi, ka dalībvalsts tiesību normas ir piemērojamas tās teritorijā gadījumā, ja personas datu apstrādātājam ir nekustamā īpašuma sludinājumu mājas lapa, kas ir izveidota tikai citā dalībvalstī, kā arī viņš reklamē nekustamo īpašumu, kas atrodas šīs pirmās dalībvalsts teritorijā, un ja nekustamā īpašuma īpašnieki savus personas datus ir nodevuši datu uzglabāšanas un apstrādes iekārtai (serverim), kas pieder mājas lapas izveidotājam otrajā dalībvalstī?
- 2) Vai Datu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopā ar tās preambulas 18.–20. apsvērumu un 1. panta 2. punktu un 28. panta 1. punktu, var interpretēt tādējādi, ka Magyar Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (turpmāk tekstā – “datu aizsardzības iestāde”) nevar piemērot Ungārijas datu aizsardzības tiesības kā valsts tiesības nekustamā īpašuma sludinājumu mājas lapas, kas izveidota tikai citā dalībvalstī, izveidotājam, pat ja tajā tiek reklamēts arī nekustamais īpašums Ungārijā, kura īpašnieki datus par šādu īpašumu, visticamāk, nosūta no Ungārijas teritorijas uz datu uzglabāšanas un apstrādes iekārtu (serveri), kas pieder mājas lapas izveidotājam?
- 3) Vai, veicot interpretāciju, ir nozīme tam, ka personas datu apstrādātāja, kurš ir izveidojis mājas lapu, pakalpojumus ir paredzēts sniegt citā dalībvalstī?
- 4) Vai, veicot interpretāciju, ir nozīme tam, ka dati par īpašumu citā dalībvalstī un īpašnieku personas dati faktiski tiek augšupielādēti no citas dalībvalsts?
- 5) Vai, veicot interpretāciju, ir nozīme tam, ka ar šo īpašumu saistītie personas dati ir citas valsts pilsoņu personas dati?
- 6) Vai, veicot interpretāciju, ir nozīme tam, ka Slovākijā reģistrēta uzņēmuma īpašnieku pastāvīgā dzīvesvieta ir Ungārijā?

- 7) Ja, atbildot uz iepriekš minētajiem jautājumiem, izriet, ka Ungārijas datu aizsardzības iestāde var rīkoties, bet tai ir jāpiemēro reģistrācijas dalībvalsts tiesības, nevis valsts tiesības, vai Datu aizsardzības direktīvas 28. panta 6. punktu var interpretēt tādējādi, ka Ungārijas datu aizsardzības iestāde Datu aizsardzības direktīvas 28. panta 3. punktā paredzētās pilnvaras var īstenot tikai, ievērojot reģistrācijas dalībvalsts tiesību normas un līdz ar to nevar noteikt naudas sodu?
- 8) Vai Datu aizsardzības direktīvas [ungāru valodas redakcijā] 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 28. panta 6) punktā izmantotais jēdziens “adatfeldolgozás” [tehniskas datu apstrādes darbības] ir identisks jēdzienam “adatkezelés” [personas datu apstrāde plašā nozīmē], izmantojot šīs direktīvas terminoloģiju?

(¹) OV L 281, 31. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 12. maijā – Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-233/14)

(2014/C 245/08)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. van Beek un C. Gheorghiu)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, iespēju izmantot sabiedrisko transportu par pazeminātu maksu studentiem, kuri studē Nīderlandē, piešķirot tikai tiem Nīderlandes studentiem, kuri reģistrēti kādā Nīderlandes publiskā vai privātā mācību iestādē, un studentiem no citām dalībvalstīm, kuri Nīderlandē strādā algotu darbu un šajā valstī ir ieguvuši pastāvīgas uzturēšanās tiesības, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti LESD 18. pantā (lasot kopā ar LESD 20. un 21. pantu), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (¹) 24. panta 2. punktā;
- piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Nīderlandes studenti var izmantot studentu karti sabiedriskajam transportam (tā saukto “OV-studentenkaart”), ar kuru tie Nīderlandes sabiedriskajā transportā var braukt bez maksas vai par samazinātu maksu, savukārt studentiem no citām dalībvalstīm, kuri Nīderlandē nav nedz nodarbināti, nedz arī tiem ir pastāvīgās uzturēšanās atļauja, par sabiedriskā transporta pakalpojumiem ir jāmaksā pilna maksa.
2. Komisija uzskata, ka Nīderlandes tiesību normās ir ietverta tieša diskriminācija pilsonības dēļ, jo pret ES pilsoņiem, kuri nav Nīderlandes pilsoņi, attieksme ir mazāk labvēlīga kā pret Nīderlandes pilsoņiem. Tādēļ Nīderlande nav izpildījusi pienākumus, kuri tai paredzēti LESD 18. pantā, lasot to kopā ar LESD 20. un 21. pantu.
3. Turklāt esot konstatējama arī netieša diskriminācija pilsonības dēļ, kad valsts tiesiskais regulējums, kaut arī formulēts neitrāli, faktiski nelabvēlīgākā situācijā nostāda krietni lielāku skaitu konkrētu personu, ja vien atšķirīgā attieksme nav pamatota ar objektīviem apstākļiem, kuri nav saistīti ar diskrimināciju pilsonības dēļ.